

Algebrske struktre

- **grupoid** (M, \cdot) urejen par z neprazno množico M in zaprto opreacijo \cdot .
- **polgrupa** grupoid z asociativno operacijo $\forall x, y, z \in M : (x \cdot y) \cdot z = x \cdot (y \cdot z)$.
- **monoid** polgrupa z enoto $\exists e \in M \ \forall x \in M : e \cdot x = x \cdot e = x$.
- **grupa** polgrupa v kateri ima vsak element inverz $\forall x \in M \ \exists x^{-1} \in M : x \cdot x^{-1} = x^{-1} \cdot x = e$.
- **abelova grupa** grupa s komutativno operacijo $\forall x, y \in M : x \cdot y = y \cdot x$.

Kolobarji

Kolobar je množica R skupaj z dvema operacijama (oznaka: $+$, \cdot) tako, da velja:

- $(R, +)$ je abelova grupa
- $\forall a, b, c \in R : \quad a(b + c) = ab + ac$ (distributivnost)
- $\forall a, b, c \in R : \quad (a + b)c = ac + bc$ (distributivnost)
- $\forall a, b \in R : \quad ab \in R$ (zaprtost množenja)
- $\forall a, b, c \in R : \quad (ab)c = a(bc)$ (asociativnost*)
- $\exists e \in R \ \forall a \in R : \quad e \cdot a = a = e \cdot a$ (enota*)

Kolobar je **komutativen**, če $\forall a, b \in R : \quad ab = ba$. Kolobar je **kolobar z deljenjem**, če $\forall a \in R - \{0\} \ \exists a^{-1} \in R : \quad aa^{-1} = 1$ element 1 je *enota kolobarja*.

Kolobar, ki ima vse naštetе lastnosti je **obseg**.

Delitelji ničа in celi kolobarji

Naj bo R komutativen koloboar. Tedaj je $a \in R, \ a \neq 0$ **delitelj ničа**, če

$$\exists b \in R, \ b \neq 0 : \quad ab = 0$$

Cel kolobar je komutativen kolobar z enoto ($1 \neq 0$), ki nima deliteljev ničа.

Razširitve kolobarjev

Naj bo K kolobar **brez enote**:

$$\begin{aligned} \mathbb{Z} \times K &= \{n \in \mathbb{Z}, a \in K \\ (n, a) + (m, b) &= (n + m, a + b) \\ (n, a) \cdot (m, b) &= (nm, nb + am + ab) \end{aligned}$$

Naj bo K komutativen kolobar *brez deliteljev ničа* vendar niso vsi elementi obrnljivi. Dodamo ulomke definirane kot ekvivalenčne razrede dvojic z ekvivalenčno (*refleksivno, simetrično, tranzitivno*) relacijo \sim .

$$\begin{aligned} K \times K - \{0\} / \sim \\ \frac{a}{b} \sim \frac{ka}{kb} \quad \forall k \in K - \{0\} \\ \frac{a}{b} + \frac{a'}{b'} = \frac{ab' + a'b}{bb'} \\ \frac{a}{b} \cdot \frac{a'}{b'} = \frac{aa'}{bb'} \end{aligned}$$

Če bi bila b in b' delitelja ničа, bi imeli težave.

Tako dobimo **obseg ulomkov za K** .

Wedderburnov izrek

Končen kolobar brez deliteljev ničа je **obseg**.

Posledica: \mathbb{Z}_n je obseg $\iff n \in \mathbb{P}$

Karakteristika kolobarja

Karakteristika kolobarja R je najmanjši $n \in \mathbb{N}$, tako da velja

$$\forall a \in R : \quad na = \underbrace{a + a + \dots + a}_\text{n-krat} = 0$$

Če tak n ne obstaja je karakteristika enaka 0.

Če je $1 \in R$, je $\text{char}(R) = \text{red enote}$ oziroma najmanjši $n \in \mathbb{N}$, da je $1 \cdot n = 0$.

Če je R cel kolobar, je $\text{char} R \in \{0\} \cup \mathbb{P}$.

Homomorfizem

Naj bosta $K, \ L$ kolobarja. $f : K \rightarrow L$ je **homomorfizem**, če $\forall a, b \in K$ velja:

$$\begin{aligned} f(a + b) &= f(a) + f(b) \\ f(a \cdot b) &= f(a) \cdot f(b) \end{aligned}$$

Iz aditivnosti sledi: $f(0) = 0$ in $f(-a) = -f(a)$.

Izomorfizem je bijektivni homomorfizem.

Avtomorfizem je homomorfizem $f : K \rightarrow K$.

Če je $f(1) = 1$, pravimo, da je homomorfizem **unitalen**. Če je unitelen in če je a obrnljiv, potem je $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.

Slika / zaloga vrednosti

Zaloga vrednosti f je $f(K) = \{f(a) \mid a \in K\} = \text{Im} K \leq L$.

$$f \text{ je surjektivnen } \iff \text{Im} f = L$$

Jedro / ničelna množica

Prasluka 0 je $f^{-1}(0) = \{a \in K \mid f(a) = 0\} = \text{Ker} f \leq K$.

$$\begin{aligned} \forall a \in K, \forall x \in \text{Ker} f : \quad f(ax) &= f(a)f(x) = 0 \\ &\implies \text{Ker} f \triangleleft K \end{aligned}$$

Ideali

Podkolobar $I \leq K$ je ideal, če velja $I \cdot K \subseteq I$ in $K \cdot I \subseteq I$. Oznaka: $I \triangleleft K$.

V nekumutativnih kolobarjih ločimo **leve** in **desne** ideale.

K in $\{0\}$ sta **neprava ideala**.

(komutativen) kolobar K je obseg \iff nima pravih idealov.

Še več, pravi ideali ne vsebujejo obrnljivih elementov.

Maksimalen ideal

Pravi ideal je **maksimalen**, če ni vsebovan v nobenem pravem idealu.

Glavni ideali

Naj bo K kolobar in $x, y \in K$.

$$(x) = Kx = \{kx \mid k \in K\}$$

$$(x, y) = (x) + (y) = \{kx + ly \mid k, l \in K\}$$

Kolobar je **glavno idealski**, če se vsi njegovi ideali glavni.

Če je F obseg, je $F[x]$ glavno idealski, maksimalni ideali pa pripadajo natanko nerazcepnim polinomom.

Kvocientni ideal

Za dvostranski ideal $I \triangleleft K$ definiramo ekvivalenčno relacijo \sim :

$$\forall a, b \in K : \quad a \sim b \iff a - b \in I$$

K razdelimo na ekvivalenčne razrede K/\sim , ki pa jih lahko označimo tudi z K/I . Ekvivalenčni razred, ki pripada $x \in K$ označimo $[x]$ ali pa $(x + I)$.

Dodamo opreaciji:

$$\begin{aligned} (x + I) + (y + I) &= (x + y + I) \\ (x + I) \cdot (y + I) &= (x \cdot y + I) \end{aligned}$$

$(K/I, +, \cdot)$ je kolobar in podeduje lastnosti K .

K/I (K komutativen kolobar) je **obseg** $\iff I$ maksimalen ideal.

Funkcija

$$f : \{\text{ideali v } K, \text{ ki vsebujejo } I\} \leftrightarrow \{\text{ideali v } K/I\}$$

je bijekcija.

Ideali v $K/(x)$ so oblike $(d + (x))$, kjer $d|x$. Če je d nerazcepen, je ideal maksimalen.

Praideal

Ideal P v kolobarju K je *praideal*, če je $P \neq K$ in če $\forall a, b \in K : ab \in P \implies a \in P \vee b \in P$.

Izrek o izomorfizmu

Naj bo $f : K \rightarrow L$ homomorfizem kolobarjev (velja tudi za grupe). Potem je $\text{Ker} f \triangleleft K$ in imamo naravni izomorfizem:

$$\bar{f} : K/\text{Ker} f \rightarrow \text{Im} f$$

$$\bar{f}(x + \text{Ker} f) = f(x)$$

$$K/\text{Ker} f \cong \text{Im} f$$

Kolobarji polinomov

Računanje s kompleksnimi števili

$$z = x + iy = re^{i\varphi} = r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$$

$$r = |z| = \sqrt{x^2 + y^2} \quad \varphi = \arg z = \arctan \frac{y}{x}$$

$$(a + bi)^{-1} = \frac{1}{a + bi} = \frac{a - bi}{a^2 + b^2}$$

- ∃ natanko določen **minimalni polinom** *g*_{*a*} ∈ *K*[*x*], ki deli vse polinome z ničlo v *a*. *g*_{*a*} **moničen** (*vodilni koef.* =1)
- Ker*f*_{*a*} = (*g*_{*a*})
- K*(*a*) = *K*[*a*] ≅ *K*[*x*]/(*g*_{*a*})
- [*K*(*a*) : *K*] = deg *g*_{*a*}, **stopnja** *a* nad *K* (oznaka: deg_*K* *a*)
- Ideal (*g*_{*a*}) ◁ *K*[*x*] je maksimalen ⇒ *K*[*x*]/(*g*_{*a*}) je obseg

Naj bo *F* končna razširitev *K*, potem za vsak *a* ∈ *F* velja

$$\deg_K(a)[F : K]$$

Vse transcendentne razširitve so neskončne, algebraične pa so lahko končne ali pa neskončne (če dodamo več elementov).

Naj bo *K* ≤ *F* in *A* ⊆ *F* množica števil, ki so algebraična nad *K*. Potem je *K*(*A*) algebraična nad *K*.

Naj bo *K* ≤ *F* ≤ *E*, *F* algebraična nad *K*, *E* algebraična nad *F*. Potem je *E* algebraična nad *K*.

Razpadni obseg polinoma

Razpadni obseg polinoma *p*(*x*) nad obsegom *K* označimo z *K*(*p*(*x*)). To je najmanjši podobseg *K* v katerem je *p*(*x*) povsem razcepen (*K* *vsebuje vse ničle* *p*(*x*)).

Za vsak *n* obstaja razširitev stopnje *n* obsega *ℤ*_{*p*}. Vsaka taka razširitev je izomorfna *ℤ*_{*p*}(*x*^{*p*^{*n*}} − *x*).

Edini (do izomorfizma) obseg moči *n*^{*p*} je **Galoisov obseg** GF(*p*^{*n*}).

Naj bo *K* končen kolobar (ne nujno komutativen). Če *K* nima deliteljev ničā, je |*K*| = *p*^{*n*} in *K* ≅ GL(*n*^{*p*}).

Galoisovi obsegi

$$\mathrm{GF}(p)\cong \mathbb{Z}_p\qquad p\in \mathbb{P}$$

$$\mathrm{GF}(p^n)\cong \mathbb{Z}_p[x]/(u)$$

- u* ∈ *ℤ*_{*p*}[*x*] je nerazcepen polinom stopnje *n*
- elementi GF(*p*^{*n*}) so ostanki polinomov iz *ℤ*_{*p*} pri deljenju z polinomom *u*

- seštevanje je enako kot seštevanje v *ℤ*_{*p*}[*x*]

- produkt izračunamo v *ℤ*_{*p*}[*x*] nato pa vzamemo ostanek pri deljenju z *u*

Množica neničelnih/obrnljivih elementov (*GF*(*p*^{*n*})*, ·) ≅ (*ℤ*_{*p*^{*n*}}−1, ·) je vedno izomorfna neki ciklični grupi. Generatorjem te grupe rečemo **primitivni elementi** Galoisovega obsega.

Ciklotomski obseg

je oblike ℚ(*e*^{2πi⁄*n*}) kjer je *n* ∈ ℕ.

$$[\mathbb{Q}(e^{\frac{2\pi i}{n}}):\mathbb{Q}]=\varphi(n)$$

φ je Eulerjeva funkcija.

Konstruktibilna števila

Število *a* ∈ ℝ je konstruktibilno ⇔

$$a\in F_n\qquad \mathbb{Q}=F_0\leq \cdots \leq F_n$$

kjer je [*F*_{*j*} : *F*_{*j*−1}] = 2 za ∀*j* = 1, . . . , *n*.

Število je konstruktibilno, če leži v zaporedju razširitev stopnje 2.

Kvaternioni

$$\mathbb{H}=\{t+xi+yj+zk\mid t,x,y,z\in \mathbb{R}\}$$

Kvaternioni so nekomutativen kolobar z deljenjem.

·	1	<i>i</i>	<i>j</i>	<i>k</i>
1	1	<i>i</i>	<i>j</i>	<i>k</i>
<i>i</i>	<i>i</i>	−1	<i>k</i>	− <i>j</i>
<i>j</i>	<i>j</i>	− <i>k</i>	−1	<i>i</i>
<i>k</i>	<i>k</i>	<i>j</i>	− <i>i</i>	−1

Prvi operand je na začetku vrstice, drugi pa na vrhu stolpca.

Vektorska oblika

$$q=t+xi+yj+zk=(t,\vec r)\qquad \vec r=(x,y,z)$$

Vektorje

x
→

=
(

x

1

,

x

2

,

x

3

)
∈

R

3

 identificiramo s kvaternioni (0,

x
→
), ki imajo skalarni del enak 0.

Množenje izrazimo s formulo:

$$q_1q_2=(t_1t_2-\vec r_1\cdot\vec r_2,\;t_1\vec r_2+t_2\vec r_1+\vec r_1\times\vec r_2)$$

$$\overrightarrow{a}\times\overrightarrow{b}=\begin{vmatrix}\mathbf{i}&\mathbf{j}&\mathbf{k}\\a_1&a_2&a_3\\b_1&b_2&b_3\end{vmatrix}$$

Konjugirani kvaternion:

$$q^*=(t,-\vec r)$$

Norma kvaterniona:

$$|q|^2=qq^*=t^2+x^2+y^2+z^2=t^2+\|\vec r\|^2$$

Inverz kvaterniona:

$$q^{-1}=\frac{q^*}{|q|^2}$$

Vrtenje vektorjev

Vektor

x
→

∈

R

3

 bomo zavrteli okoli osi

e
→

∈

R

3

, |

e
→
| = 1 za kot φ ∈ ℝ.

Enotski kvaternioni tvorijo grupo:

$$s^3=\{(t,\vec r)\in \mathbb{H}\mid t^2+\|\vec r\|^2=1\}$$

Definirajmo enotski kvaternion:

$$q=\cos\frac{\varphi}{2}+\sin\frac{\varphi}{2}\overrightarrow{e}$$

Zavrten vektor je potem:

$$R(\overrightarrow{e},\varphi)\overrightarrow{x}=q\overrightarrow{x}q^*$$

Rotacijske matrike so ortogonalne matrike z determinanto 1 in tvorijo grupo:

$$SO(3)=\{R\in \mathbb{R}^{3\times 3}\mid R^TR=I,\det(R)=1\}$$

Iz rotacijske matrike *R* lahko izračunamo os rotacije:

Os vrtenja je vzporedna lastnemu vektorju

e
→
 matrike *R*, ki ustreza lastni vrednosti λ = 1. Za φ ∉ {0, π}:

$$\overrightarrow{e}=\frac{1}{2\sin\varphi}\begin{bmatrix}R_{32}-R_{23}\\R_{13}-R_{31}\\R_{21}-R_{12}\end{bmatrix}$$

Kot rotacije pa dobimo s formulo cos φ =

sl
(
R
)
−
1

2

Topologija

Naj bo *X* poljubna množica. Topologija na *X* je podana z družino odprtih množic τ, ki je zaprta za **poljubne unije** in **končne preseke**.

Prazna unija je prazna množica, prazen presek pa cela množica.

Najmanjša možna topologija je τ = {∅, *X*} **trivialna**.

Največja možna topologija je τ = *P*(*X*) **diskretna**.

Topologija glede na metriko

d : *X* × *X* → [0, ∞) je metrika, če velja:

- d*(*x*,*y*) = 0 ⇔ *x* = *y*
- d*(*x*,*y*) = *d*(*y*,*x*)
- d*(*x*,*y*) + *d*(*y*,*z*) ≥ *d*(*x*,*z*)

Topologija iz metrike na *X* je:

$$\tau_d=\{U\subseteq X\mid U\;{\rm odprta\;glede\;na}\;d\}$$

A je **odprta množica**, če so vse točke notranje (∀*a* ∈ *A* ∃ε > 0 : *K*(*a*, ε) ⊆ *A*).

A je **zaprta množica** ⇔ *A*^c odprta ⇔ vsebuje vse svoje robne točke.

Naj bo *A* ⊆ *X*.

- Notranjost** Int(*A*) =

A
ˆ
 = največja odprta množica vsebovana v *A*.

- Zaprtje** Cl(*A*) =

A
¯
 = najmanjša zaprta množica, ki še vsebuje v *A* = presek vseh zaprtih množic, ki vsebujejo *A*

- Rob** Fr(*A*) = ∂*A* =

A
ˆ
 = Cl(*A*) − Int(*A*)

Metrizabilnost

(*X*, τ) je metrizabilen, če obstaja metrika *d* na *X*, da τ = τ_{*d*}

Zveznost

Funkcija *f* : (*X*, τ_{*X*}) → (*Y*, τ_{*Y*}) je zvezna, če

$$\forall x\in X\;\forall \varepsilon>0\;\forall \delta>0\;\forall x'\in X\;:$$

$$d(x,x')<\delta\implies d(f(x),f(x'))<\varepsilon$$

Ekvivalentna topološka definicija:

$$\forall V \in \tau_Y : f^{-1}(V) \in \tau_X$$

Funkcija je zvezva, če je prasluka vsake odprte množice odprta.

Naslednje trditve so ekvivalentne:

- $f : X \rightarrow Y$ je zvezna
- $\forall A^{\text{odp}} \subseteq Y : f^{-1}(A)$ odprta v X
- $\forall B^{\text{zap}} \subseteq Y : f^{-1}(B)$ zaprta v X
- $\forall A \subseteq X : f(\bar{A}) \subseteq \overline{f(A)}$

Homeomorfizmi

$f : (X, \tau_X) \rightarrow (Y, \tau_Y)$ je **homeomorfizem**, če je f bijekcija in sta f in f^{-1} zvezni.

Prostora (X, τ_X) in (Y, τ_Y) sta **homeomorfna**. Oznaka $X \approx Y$.

$f : X \rightarrow Y$ je **odprta**, če je slika vsake odprte množice odprta.

$f : X \rightarrow Y$ je **zaprta**, če je slika vsake zaprte množice zaprta.

Naslednje trditve so ekvivalentne:

- $f : X \rightarrow Y$ je homeomorfizem
- f je zvezna bijekcija in f^{-1} je zvezna
- f je zvezna in odprta bijekcija
- f je zvezna in zaprta bijekcija

Kompaktnost

Odprto pokritje množice X je vsaka družina (odprtih množic) $\mathcal{U} \subseteq \tau$, katere unija je cel X .

Prostor X je **kompakten**, če v vsakem odprtem pokritju X obstaja končno podpokritje.

- Vsaka končna množica je kompaktna.
- V metričnem prostoru je vsaka kompaktna množica omejena.

$$A^{\text{zap}} \subseteq X^{\text{kompakten}} \implies A \text{ kompakten}$$

Heine-Borel-Lebesgue:

$$A \subseteq \mathbb{R}^n \text{ je kompakten} \iff A \text{ zaprt in omejen}$$

V kompaktnem prostoru ima vsaka neskončna množica vsaj eno stekališče.

Bolzano-Weierstrass:

Vsako omejeno zaporedje v \mathbb{R}^n ima konvergentno podzaporedje.

Zvezna slika kompakta je kompaktna.

$$f : X \rightarrow Y \text{ zvezna, } A^{\text{kompkt}} \subseteq X \implies f(A) \text{ kompaktna}$$

X kompakten \iff v vsaki družini zap. podmnožic X , ki ima prazen presek, obstaja končna podmnožica, ki ima prazen presek.

Povezanost

Separacija množice X je razdelitev $X = A \amalg B$ na dve disjunktne, neprazni, odprti podmnožici.

Prostor, ki ima separacijo je **nepovezan**, sicer pa je **povezan**.

Alternativna definicija:

- X je povezan, če ga ni mogoče razdeliti na dve disjunktne neprazni množici
- X je povezan, če sta njegovi edini podmnožici, ki sta zaprti in odprti hkrati, \emptyset in X .

Povezane množice v \mathbb{R} so natanko intervali.

Zvezna funkcije ohranjajo povezanost.

$$f : X \rightarrow Y \text{ zvezna, } X \text{ povezana} \implies f(X) \text{ povezana}$$

X je **povezan s potmi**, če za polubna $a, b \in X$ obstaja **pot** $p : [0, 1] \rightarrow X$, zvezna, $p(0) = a$, $p(1) = b$.

$$X \text{ povezan s potmi} \implies X \text{ povezan}$$

Če je L povezan in je $L \subseteq M \subseteq \bar{L}$, je tudi M povezan.